

Datina oamenilor

Joi, 30 noiembrie 2006

Gili Cârstea

După ce dezvăluie secretul religiei, enunțând eterna ecuație cerească “Hristos în voi, nădejdea slavei,” curajosul apostol Pavel îndeamnă pe credincioșii din Colose la vigilență maximă, el știind bine ce eforturi uriașe va face duhul lumii spre a altera faimoasa ecuație a evlaviei:

“Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.

Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.

În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pământești, fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți” (Col 2:8–12).

Așa cum se poate observa și în alte scrieri ale lui, apostolul avea o preocupare serioasă, chiar o obsesie, pentru amenințarea pe care o reprezentau “învățăturile începătoare ale lumii.” El înțelegea bine forța cu care Baal deforma adevărurile împărăției lui Hristos, iscusința diabolică cu care el transforma în datină omenească orice rază de lumină venită de la Soarele neprihăririi.

Pavel era un om cu o cultură vastă, citise mult, călătorise mult, și era un fin observator al bâlciului deșertăciunii deghizat în artă, cultură și spiritualitate. În plus, acum căpătase discernământ spiritual spre a înțelege tainele împărăției lui Dumnezeu, pe care le descoperise cu totul diferite de “duhul lumii.” Strălucirea Romei, cultura Atenei, spiritualitatea Alexandriei și ocultismul oriental erau gunoi, comparate cu slava lui Hristos. Problema lui era că savanții lui Israel, care aveau o influență destul de mare asupra noilor convertiți la credința lui Hristos, erau fascinați de învățăturile începătoare ale lumii, și nicidecum de Hristos.

Dacă ar fi să traducem astăzi îndemnul apostolului, el ar suna cam așa: “Ce rost are să alergați după diplome, masterate și doctorate pe la școlile

lumii, să căpătați o educație în învățăturile începătoare ale lumii, care sunt contrare adevărului descoperit în Hristos?”

Duhul lumii a pervertit realitatea tainei lui Dumnezeu descoperită în Hristos, afirmând că a-L urma pe Hristos înseamnă să asimilăm învățăturile Lui și să imităm faptele Lui. De milenii încearcă biserica să-i facă pe credincioși să trăiască în sfințenie prin păzirea legii și prin copierea lui Hristos, dar nu a reușit, cu toate că recurs la toate stimulentele și amenințările posibile.

De ce socotea Pavel că toate aceste eforturi sunt datini omenești ce nu ajută decât la “gâdilarea firii pământești”? Deoarece el era primul care descoperea taina lui Dumnezeu, aceea de a locui în fiecare ființă creată. Hristos era primul din noua familie omenească; în El a locuit trupește toată plinătatea dumnezeirii, iar credința Lui nestrămutată că Tatăl locuiește în El a devenit etalonul credinței acelei generații care va participa la încheierea marii controversă.

Susținând că “întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii” (1 Cor 1:21), Pavel nu făcea decât să repete un adevăr expus de Hristos, și anume că savanții acestei lumi nu au reușit să cunoască tainele împărăției lui Dumnezeu: “Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu” (Luca 10:21).

Poate cei “înțelepți” zâmbesc cu îngăduință citind aceste versete, dar adevărul că împărăția și cunoașterea ei sunt la dispoziția oricui, este de nezdruccinat. Dumnezeu nu a vorbit cifrat, ca apoi să aibă nevoie să angajeze specialiști care să dezlege tainele profunde ale Scripturii. Oricine este dispus să învețe o vorbire spirituală direct de la Marele Învățător nu se va rătăci nicidecum în profunzimile împărăției lui Dumnezeu. Dacă lumea angajează și plătește specialiști în Cuvântul lui Dumnezeu, singurul motiv este acela de a transforma adevărul în “datini omenești” și “învățături începătoare.”

Deși biserica a inventat tot felul de variante, apelul lui Hristos rămâne încă singura speranță de a păși dincolo de perdea: “Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu Sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară” (Mat 11:28-30).

Ferice de păstorii sufletești care vor îndrepta atenția turmei încredințată lor la această chemare a lui Hristos, în care locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.